

Arhitektura je umjetnost organiziranja i konstruiranja prostora, pri čemu se međusobni odnos uspostavlja između unutrašnjosti i vanjštine građevine, između bliže i dalje okolice, te odnos između sustava organizacije pojedinih naselja. Složeni proces građenja u svim njegovim oblicima teorija arhitekture objašnjava kao dio opće teorije umjetnosti.

Obzirom je prostor stvarnost u kojoj živimo i u kojoj se krećemo, doživljavamo ga kroz tri dimenzije; širinu, dužinu i visinu, ali i kroz nizanje doživljenih trenutaka u određenom trajanju zbog čega i vrijeme možemo dodati kao četvrtu dimenziju prostora.

Ovom izložbom željeli smo kod djece potaknuti osjetilno osvještavanje karakteristika prostora u kojima se ono kreće, osvještavanje uloga, prava i odgovornosti u stvaranju izgrađenog okoliša kao i vrednovanje arhitektonske baštine i suvremene arhitekture (prema 'Programme objectives', 'Built Environment Education Guidelines', UIA, 2008.)

Ovu izložbu pozicionirali smo u nekoliko smjerova rada:

- upoznavanje rada jednog arhitekta (hrvatski: Vjenceslav Richter, Ivo Vitić, Josip Vaništa, strani: Zaha Hadid i drugi);
- upoznavanje određenih razdoblja arhitekture (klasicizam, secesija, moderna);
- promatranje određenih motiva (detalji na pročelju, prisutne linije...);
- upoznavanje likovne tehnike (prostorno plastično oblikovanje...).

Arhitekturu djeci želimo posredovati kroz iskustveno učenje o temama izgrađenog okoliša, urbanizma i nasljeđa, kako bi kao budući korisnici prostora i odrasli građani mogli razumjeti prostor koji ih okružuje, aktivno sudjelovati u njegovom kreiranju, uvažavajući pritom i njegovu povijest i suvremenost, te imali zdrav odnos prema okruženju u kojem žive.

Svaki odgajatelj smjer rada izabire na temelju pedagoške orijentacije odgojne skupine i izraženih interesa djece. Polazimo od uvjerenja kako odgajatelj ima odgovornost omogućiti djetetu bogato i inspirativno okruženje, poticati, promatrati i vrednovati djetetovu emocionalnu uronjenost i zainteresiranost dok stvara i izražava osjećaj čuđenja s kojim prolazi kroz svoja otkrića (Malaguzzi, 1997).

Helena Burić, pedagoginja

